Orice operă de artă poartă urme ale creatorului ei

On Februarie 07, 2013

Examinează-ți "creația" prin prisma acelor senzații și trăiri capabile să-ți ateste valoarea în aspectele diverse ale realității care îți susține lumea exterioară și viața, așa cum sunt ele reprezentate într-un univers nesfârșit.

A început prin a fi rodul unei științe imposibile. O pură interpretare a unei viziuni care delimita prezentul de viitor. O transformare la nivel de percepție care intensifica la maxim efectul de originalitate și inedit. Cu mână sigură, cu o gândire analitică de tipul " *Numai eu știu, numai eu pot* ", scriam și îmi reînnoiam garderoba de idei în același mod în care picta Van Gogh, ca un posedat, cu aceeași repeziciune, cu aceeași exuberanță maniacă a creației.

Absolut unică, creația pe care o plămădeam din noroiul evenimentelor, bizară prin alcătuirea ei, cu permanente ricoșeuri într-un imens real care se împărțea în contrarii, părea să se întoarcă împotriva mea. Se îndrepta într-un singur sens, spre suspendare, sau mai rău, spre auto-anulare, spre dezintegrare. Consecința îndrăznelii mele de a judeca lucrurile altfel, într-o manieră prea voalată?

Ca un pârâiaș care se varsă într-un pârâu și apoi se transformă într-un fluviu, aveam impresia că tot ceea ce cream, din tot ceea ce încercam din răsputeri să aflu, din tot ceea ce ajunsesem să cunosc, din tot ceea ce însemnam eu, se vărsa în ceva mai mare. Într-un imens ocean cu limite insuficient definite. Într-un univers al cărui început și sfârșit nici nu pot fi închipuite de imaginația omenească.

Un orizont încețoșat, prăfuit ca un drum redescoperit după mii de ani, greu accesibil. Un orizont care nu pleda către un ideal acceptat de majoritatea oamenilor, care nu circumscria orizontul așteptărilor lor.

A conferi creației tale un conținut de autenticitate înseamnă să asimilezi ideea de "sacrificiu" cu conținutul cel mai profund al unei imagini care declanșează sentimentul unei implicări accentuate în existență.

Ceea ce un artist încearcă să construiască pornind de la niște detalii complexe, care într-o eventualitate ar fi fost demne de un Rafael, adică revelator în ceea ce privește lumea ideilor, nu trebuie să se interpună în calea sentimentului. Dacă creația mea ar fi ajuns pe mâinile Agathei Christie, cu siguranță ea nu s-ar fi putut abține să nu aducă o remarcă foarte importantă: " *Nu e destul sânge sau suficiente cadavre în opera ta !* "

Pe de altă parte, un critic literar, care pune accent pe obiectivitate, ar fi pus altfel problema: " *E adevărat că scriitorii au o predilecție pentru idei ieșite din comun. Idei depărtate de marginile realității, idei cam fanteziste. Însă ideile tale, năstrușnice, prețioase prin ingeniozitatea și originalitatea lor, cum pot contribui la bunul mers al lucrurilor în sfera ta profesională? Care e impresia pe care o lasă cititorilor? Cum ar putea fi ele originea excelenței tale?* "

Leadership: Poți să observi aspectele diverse ale realității într-un mod aparte echivalând cu o tendință spre autonomie care te determină să fii stăpân pe un destin căruia numai tu îi poți da expresie?

Orizontul pe care "creația" ta îl materializează, este indicatorul cheie al leadershipului. Şi

numai dacă ești o persoană înzestrată cu talent, o persoană inspirată, îți vei putea facilita parcursul artistic la nivel de idei, concepte și perspective printr-un proces complex în care "Demiurgul a zidit universul punând spiritul în suflet și sufletul în trup", caracterizat de incluziunea într-o lume haotică.

Orizontul, un punct forte ce ar trebui mult mai bine exploatat, este asemenea unui obiect executat cu meșteșug, în conformitate cu regulile de alcătuire ce-i sunt inerente, care poate, sau nu, să se bucure de o anumită popularitate în rândul celor interesați să-ți acceseze potențialul. Realitatea în care te găsești este o sumă a percepțiilor și atitudinilor tale asupra mediului extern, asupra lumii înconjurătoare determinată într-un mod extrem de profund.

În această linie, de asigurator al perpetuării leadershipului, de *customizer* al elementelor esențiale care-ți definesc inclinațiile, opera de artă - creația căreia îi dai întâietate pe drumul spre atingerea excelenței, apare drept prezență indispensabilă, inedită și incitantă. Apare drept entitate – concept abstract ce nu poate fi întâlnit oricând și oriunde, drept combustibil de bază al dezvoltării ce nu poate fi realizat oricum și de către oricine.

Un asemenea orizont se prezintă ca un podiș relativ rigid, ca un brand inovator, generator de influențe, ca un competitor reprezentativ în peisajul artiștilor de azi și de mâine. Leadershipul celui care creează noi standarde de performanță în lupta cu "materia primă a progresului" (valorificarea deplină a potențialului uman de afirmare), va constitui prilej de admirație și de mândrie pentru cine îl va contempla.

Leadership: Poți să-ți aduci creația la nivel de maximizare a valorii personale făcând apel la o imagine care spune tot despre o cunoaștere căreia puțini îi percep secretele?

Tot ceea ce creezi este transferat spre două borne de racord cu un circuit exterior determinat de un "operator de impedanță" – capabil să ofere, nediferențiat, impulsuri negative sau pozitive.

A face un lucru cu artă, înseamnă a-l executa și definitiva cu sprijinul unui ansamblu de "forțe concurente" unanim acceptate și recunoscute. Îți va fi greu să întrevezi, din perspectiva propriei tale înțelegeri și cunoașteri, un drum de calitate pe care să pășești, dacă nu vei avea lângă ține doi "dipoli", două instanțe de judecată, doi evaluatori - un critic și un anti-critic, amândoi dispunând de un imens potențial de cooperare și de maximizare a valorii tale.

Apoi trebuie să faci din tine însuți un bun evaluator. Pune în balanță feedback-ul primit din partea amândurora, și vezi care cântărește mai mult după pronunțarea verdictului lor - condiția sine qua non a dezvoltării tale durabile, și a unei promovări eficiente a potențialului de creație. O cunoaștere căreia puțini îi pot percepe secretele este rezultatul unui parcurs artistic care își schimbă tematica în funcție de evenimentele și lucrurile pe care le evoci cu admirație, prin intermediul cărora se reconstituie imaginea unei spiritualități înalte desprinse din servitutea materiei.

Nivelul tău de excelență este dat de feedback-ul care are pondere mai mare în predicția performanței tale. Orice argument în sprijinul creației tale – leadershipul - poate fi justificat atâta timp cât există repere precise cu privire la un interes public real. Raportul de evaluare trebuie să releve încadrarea leadershipului tău în parametrii optimi de dezvoltare.

Nivelul de maximizare al valorii personale se poate determina prin intermediul imaginii care te reprezintă într-o stare de creație continuă văzută din perspectiva unei intervenții divine în concretul lucrurilor și fenomenelor pământești.

Orice operă de artă poartă urme ale creatorului ei sunt cele două șiruri de borne ce-ți călăuzesc calea în scopul obținerii unui rezultat bun în cursa către atingerea excelenței, împiedicându-te să aluneci spre extreme.

"Creația" căreia îi dai viață este rodul unei științe imposibile? Este ea străbătută de permanente ricoșeuri într-un imens real care se împarte în contrarii? Se întoarce ea împotriva ta?

Examinează-ți "creația" prin prisma acelor două instanțe de judecată capabile să îți evalueze corect nivelul de excelență.

Source: https://neculaifantanaru.com/orice-opera-de-arta-poarta-urme-ale-creatorului-ei.html